

til en anden Rejse, som ikke forterer under den Minister, som her er til Stede, og som derfor ikke foreligger for Dieblisset; hvorimod jeg heller ikke skal sige Andet, end at jeg under visse Forhold godt kunde have tiltraadt ogsaa den anden, nu ikke tiltraadte Bevilling. Jeg vil ikke sige, at jeg kunde udfylde, hvad den ærede Minister forlangte, at et indflydelsesrigt Medlem skulde have tilraadet den, thi det vilde have involveret, at jeg skulde tro at være et indflydelsesrigt Medlem, hvad jeg selvfølgelig ikke paastaar at være. Men jeg vil sige, at min Stilling til alle disse Forslag om Rejseunderstøttelse er fuldstændig afhængig af, hvorledes den ærede Minister vil stille sig med Hensyn til det ikke ganske ubetydelige Spørgsmaal om frie Rejser paa Statens Bekostning. Det forekommer mig, at den ærede Minister der har stillet sig paa et lidt underligt stivt Standpunkt, et saa lidet imødekommende Standpunkt overfor de Ønsker, der ere fremkomne fra Medlemmer her i Salen og fra Medlemmer i Finantsudvalget, at den ærede Minister heller ikke har kunnet vente stor Imødetommen fra vor Side. Det er gaaet til paa en lidt eiendommelig Maade med alle disse Rejser for Statens Regning. Der er en hel Del Mennesker, der faae dem. Man behøver kun at tale med en enkelt Jernbaneembedsmand eller Funktionær, saa vil han kunne fortælle, at det er en ganske overordentlig Mængde Mennesker, der rejse frit paa Statsbanerne. Vi have selvfølgelig Oplysninger om Enkelte, der have Fribilletter til Rejser, og de ere efter mit og efter Manges Sjøn ikke ubvalgte paa en saadan Maade, at man egentlig kan sige, at der deri ligger noget Princip, men det er tværtimod Mænd, der ere saaledes stillede, at de staa Ministeren og Regjeringen nær og tilbørlig ere her i Kjøbenhavn. De have lettere Leilighed til at faae saadan Rejsefrihed end andre Mennesker, som maaske kunne have ligesaa megen Grund til at forlange den. Der er f. Ex. i Løbet af det sidste Aar har givet samtlige Amtmænd fri Rejse paa første Klasse af Statsbanerne. Det er virkelig ikke godt at se, af hvilken Grund det er gjort. Amtmændene have, det vide vi Alle, kun meget undtagelsesvis noget at bestille udenfor deres Amter, og have de det en enkelt Gang — jeg vil villigt indrømme, at det kan være Tilfældet, at den Minister, under hvem de fortere, Indenrigsministeren, kan have Anledning til at forlange, at en eller anden af eller samtlige Amtmænd komme til Kjøbenhavn for at tale med Ministeren — da er det ikke af den Grund nødvendigt at give dem et saa over-

ordentligt Lønningstillæg som det, at kunne rejse hele Aaret rundt i alle deres private Rejser frit paa første Klasse. Dernæst er der f. Ex. Medlemmer af Bestyrelser for velgjørende Foreninger her i Kjøbenhavn. Jeg veed ikke, hvor mange Medlemmer af saadanne Bestyrelser der have frie Rejser. Det er givet, at disse Foreninger udrette en hel Del Godt, men fordi et Menneske, en Mand eller Kvinde, viser den Opoffrelse at lade sig vælge ind i Bestyrelsen af en saadan velgjørende Forening, er det urimeligt, at en saadan Herre eller Dame bliver belønnet med Fribillet til Jernbanen, der selvfølgelig ogsaa gjælder til deres private Rejser. Det er lidt underligt ud, dette Statsbidrag til saadanne Foreninger, det er en Opmærksomhed, som jeg ikke ser, at der er fuldstændig god Grund til. Derimod er der Andre, som have en hel Del Rejser at gjøre i offentlig Interesse, hvem det har været aldeles umuligt at faae Afgang til at faae disse Rejser frit, og det er os, der sidde her, og dem, der sidde i Salen ovenpaa. Vi kunne ganske vist frit gjøre Rejser til og fra vort Hjem under Rigsdagens Samling, men ogsaa udenfor Rigsdagens Samling have vi en Mængde Rejser at gjøre i offentlige Anliggender. Jeg vil ikke tale om Rejser i Valgfredsen — man kan kalde det Agitation; jeg vil kalde det en politisk Pligt for den, der er valgt, at møde af og til i sin Valgkreds — men der er ofte Anledning til at rejse i offentlige Anledninger. Vi, der ere Medlemmer af Finantsudvalget, sidde hele Vinteren igjennem Dag for Dag og forhandle om Bevillinger til Anlæg, som man ikke kan have en rigtig Sand og god Mening om, naar man ikke har set dem. Jeg vil sige til Enhver, der har havt med Bygninger og Anlæg at gjøre, om han kan have en fornuftig Mening derom uden at have været paa Stedet. Ja, vi have jo Lov til at rejse, om vi ville, paa egen Bekostning. Vi ere her i Byen to af det Slags Mennesker, som man kalder Herremænd, fra Bendtsyssel. Den Eine er Fuldmægtig hos Indenrigsministeren, den Anden staar her. Den Første, Fuldmægtigen, kører ganske magelig hele Landet rundt i en første Klasses Vogn for sig selv, den Anden kan kjøre paa anden Klasse under Rigsdags-samlingerne og mellem Samlingerne kjøre sig en 3die Klasses Billet, hvis han ikke har Naad til Mere. Den Forskjel er der paa de To. Jeg ser ikke, at der er særlig Anledning for os til at gaa ind paa disse stadige Forlangender om Rejser til den Eine og til den Anden, til Handlende og Haandværkere, til Professorer og velgjørende